

слагатъ ржката си. Първиятъ вдига лопата и мотика, а вториятъ — перото. По натрупаната пръстъ нищо не се чете, но по написанитѣ редове се чете нѣщо хубаво. Значи, работата на първия не е съзнателна, а на втория — съзнателна и разумна. И децата, които се учатъ да пишатъ, вдигатъ и слагатъ перото, но никой не се ползува отъ написаното.

Всѣки човѣкъ има въ себе си едно перо — езикътъ, съ който постоянно пише. То отваря и затваря пжтя му. Човѣкъ потапя перото въ мастилницата, отъ която вади думи и ги нарежда една следъ друга. Ако знае, какъ да нарежда думитѣ, написаното е разумно и съзнателно. Съ това писмо той си проби-ва пжтъ въ живота. Ако само вади думи, които не знае, какъ да нарежда, написаното е разхвърляно и неразумно. Който го прочете, остава недоволенъ. Като знаете това, пишете разумно. Четете разумнитѣ слова на великитѣ хора, да се поучавате отъ тѣхъ, да растете и да се развивате. Каквото знание придобивате, превръщайте го въ такива формули, отъ които можете да се ползвате. — Въ каква формула можете да превърнете даденъ квадратъ? — Въ формулата A^2 . Квадратътъ (фиг. 1) представя силовитѣ линии, които действуватъ въ човѣка. Правата АВ представя силитѣ на ума, СД — силитѣ на сърдцето, АД — волевитѣ сили, а ВС е връзката на дадения квадратъ съ другъ нѣкой, т. е. съ друго съзнание. Квадратътъ, самъ за себе си, не сж-